

Demokraterne, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti om totalliberalisering af telesektoren i Danmark. Aftalen udgør tillæg nr. 4 til den politiske aftale af 22. juni 1990 om den danske telesektor.

Aftalen forudsætter, at gennemførelsen af den nævnte totalliberalisering sker i to tempi, trin 2a og 2b. Første del af udmøntningen af principaftalen blev gennemført i foråret 1996.

Den politiske principaftale indeholder intet om konsekvenserne for Grønland af den påtænkte totalliberalisering, eller om behovet for en parallel opdatering af lovgrundlaget for telekommunikation mellem Grønland og omverdenen.

I den i foråret 1996 vedtagne lovpakke med sigte på gennemførelse af første del af principaftalen (trin 2a) indgik imidlertid bl.a. en række ændringer af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet. Den pågældende lov udgør blandt andet det gældende lovgrundlag for Tele Danmarks varetægelse af telekommunikation til og fra Grønland.

På det tidspunkt, hvor lovforslaget om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet blev fremsat og vedtaget, forelå udvalgets redegørelse endnu ikke. Det fremgik derfor af bemærkningerne til lovforslaget, at lovgivningen om Tele Danmark A/S' nuværende eneret og forpligtelser m.h.t. teletrafik mellem Grønland og omverdenen ville blive "fastfrosset", uanset den i øvrigt gennemførte totalliberalisering, indtil der gennem forhandlinger med Grønlands Hjemmestyre var opnået enighed om, hvordan teletrafik til og fra Grønland fremover burde reguleres. Den pågældende fastfrysning omfatter også Tele Danmarks forpligtelser m.h.t. at stille maritime nød- og sikkerhedstjenester (radiokommunikationsdelen heraf) til rådighed bl.a. i Grønland.

D. Lovforslagets indhold

I overensstemmelse med anbefalingerne i den ovenfor nævnte redegørelse, foreslås det, at der sker en samlet overførelse af lovgivnings- og myndighedskompetencen på telekommunikationsområdet til Grønlands Hjemmestyre, dog med to undtagelser, jf. nedenfor. Dette indebærer, at det er Hjemmestyret, der på alle områder træffer afgørelse om, hvordan lovgrundlaget for udbud af telenet og teletjenester i Grønland og mellem Grønland og omverdenen skal udformes, hvem der har lov til at etablere og drive teleanlæg og teletjenester i Grønland og mellem Grønland og omverdenen, og herunder i hvilket omfang man fortsat ønsker at basere udbud af telekommunikation på koncessioner til et eller flere selskaber, henholdsvis at gennemføre en generel liberalisering af udbud af telenet og teletjenester.

Overdragelse af lovgivnings- og myndighedskompetencen indebærer, at Hjemmestyret fremover vil have ansvaret for samtlige lovgivningsmæssige og administrative, herunder alle tilsynsmæssige funktioner på det overdragne område.

Dette indebærer også, at det ikke længere er forskningsministeren, der godkender taksterne for trafik mellem Grønland og omverdenen, idet denne trafik ikke længere varetages af Tele Danmark på grundlag af selskabets koncession.

På to områder bibeholdes lovgivnings- og myndighedskompetencen dog indtil videre hos rigsmyndighederne.

Dels er det hensigten, jf. også bemærkningerne ovenfor, at sikringen af at der udbydes de fornødne maritime nød- og sikkerhedstjenester i Grønland, og lovgivningskompetencen i forbindelse hermed, forbliver hos rigsmyndighederne.

Dels omfatter den overdragne lovgivningskompetence ikke umiddelbart radiokommunikation og allokering af radiofrekvenser, idet administrationen heraf fordrer et løbende internationalt samarbejde om allokering af radiofrekvensressourcer, standardisering og typegodkendelse m.v., der komplicerer en overdragelse af området til Hjemmestyret. Der er dog i fællesskab igangsat et udredningsarbejde m.h.p. at få afdækket, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt på sigt også at overdrage dette område helt eller delvist.

Som det fremgik af udvalgets anbefalinger, jf. afsnit B, har det været et væsentligt element i udvalgets overvejelser, hvordan det kunne sikres, at der fortsat i forbindelse med Danmarks medlemskab af og indflydelse i de mellemstatslige satellitorganisationer (INTELSAT, EUTELSAT og Inmarsat) ville blive tilvejebragt løsninger og opretholdt satellitpositioner, der kunne sikre det fornødne grundlag for anvendelse af satellitkommunikation som en integreret del af Grønlands teleinfrastruktur. Det har derfor været drøftet i udvalget, hvordan maksimal sikkerhed bedst kunne opnås.

Den af udvalget påpegede problemstilling aktualiseres yderligere af, at de nævnte mellemstatslige satellitorganisationer er midt i en forandringsproces, som følge af den globale udviklingstendens i retning af stadig større liberalisering og kommercialisering af telesektoren, der indebærer, at disse organisationer fremover i stadig større omfang vil få karakter af globale satellitkapacitets-selskaber, drevet på kommercielle vilkår og ejet i fællesskab af en række mere eller mindre kommercielle teleselskaber verden over. Dette vil formentlig yderligere begrænse den statslige indflydelse på disse organisationers kommercielle og teknisk/ operationelle beslutninger.

Statens mulighed for at kunne udstede en reel ope-